

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

20 mai 2008*

În cauza C-352/06,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Finanzgericht Köln (Germania), prin Decizia din 10 august 2006, primită de Curte la 25 august 2006, în procedura

Brigitte Bosmann

împotriva

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, A. Tizzano, președinți de cameră, domnii K. Schiemann (raportor), A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský și J. Klučka, judecători,

* Limba de procedură: germana.

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: domnul R. Grass,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru doamna Bosmann, de H. Knops, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul german, de domnul M. Lumma și de doamna C. Schulze-Bahr, în calitate de agenți;
- pentru guvernul spaniol, de domnul F. Díez Moreno, în calitate de agent;
- pentru Comisia Comunităților Europene, de domnul V. Kreuzschitz și de doamna I. Kaufmann-Bühler, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 29 noiembrie 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din

14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, precum și a articolului 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a modalităților de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, în versiunile acestora modificate și actualizate prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 (JO L 117, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 211, denumite în continuare „Regulamentul nr. 1408/71” și, respectiv, „Regulamentul nr. 574/72”).

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între doamna Bosmann, pe de o parte, și Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen (Agenția Federală a Muncii — Casa pentru alocații familiale Aachen, denumită în continuare „Bundesagentur”), pe de altă parte, în legătură cu respingerea unei cereri de alocații familiale în Germania.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

Regulamentul nr. 1408/71

- 3 Primul și al cincilea considerent al Regulamentului nr. 1408/71 au următorul cuprins:

„întrucât dispozițiile de coordonare a legislațiilor naționale de securitate socială se înscriu în cadrul liberei circulații a lucrătorilor care sunt cetățeni ai statelor membre și trebuie să contribuie la îmbunătățirea nivelului lor de viață și a condițiilor de angajare a acestora;

[...]

întrucât este necesar, în cadrul acestei coordonări, să se garanteze, în interiorul Comunității, egalitatea de tratament, în conformitate cu diferitele legislații naționale, pentru lucrătorii care locuiesc în statele membre, persoanele aflate în întreținerea lor, precum și urmașii acestora”.

4 Al optulea, al nouălea și al zecelea considerent al acestui regulament prevăd:

„întrucât este necesar ca lucrătorii salariați și cei care desfășoară activități independente care se deplasează în interiorul Comunității să fie cuprinși în regimul de securitate socială al unui singur stat membru, pentru a se evita suprapunerea legislațiilor naționale aplicabile și complicațiile care ar putea rezulta din această situație;

întrucât este necesar să se limiteze pe cât posibil numărul și importanța cazurilor în care, prin derogare de la regula generală, un lucrător se supune simultan la două legislații;

întrucât, pentru a garanta în fapt egalitatea de tratament a tuturor lucrătorilor ocupați pe teritoriul unui stat membru, este bine să se stabilească că legislația aplicabilă este, ca regulă generală, legislația statului membru pe teritoriul căruia persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă”.

5 Articolul 13 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Reguli generale”, prevede:

„(1) Sub rezerva articolelor 14c și 14f, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament se află sub incidența legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

(2) Sub rezerva articolelor 14-17:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației statului respectiv chiar dacă își are domiciliul pe teritoriul altui stat membru sau dacă întreprinderea sau angajatorul la care persoana este încadrată își are sediul social sau adresa pe teritoriul altui stat membru;

[...]”

6 Potrivit articolului 73 din acest regulament, intitulat „Lucrătorii salariați sau lucrătorii care desfășoară activități independente ai căror membri de familie au reședința într-un stat membru, altul decât statul competent”:

„Lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară o activitate independentă aflat sub incidența legislației unui stat membru are dreptul, în ceea ce privește membrii de familie care au reședința într-un alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat, ca și cum ar avea reședința în acel stat, sub rezerva dispozițiilor anexei VI.”

Regulamentul nr. 574/72

- 7 Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 574/72, intitulat „Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi la prestații sau alocații familiale ale lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente”, prevede:

„(1) (a) Dreptul la prestații sau alocații familiale datorate în temeiul legislației unui stat membru, conform căreia dobândirea dreptului la aceste prestații sau alocații nu este subordonată unor condiții de asigurare, activitate salariată sau independentă, se suspendă atunci când, în cursul aceleiași perioade și pentru același membru de familie, sunt datorate prestații numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru sau prin aplicarea articolului 73, 74, 77 sau 78 din [R]egulament[ul] [nr. 1408/71], până la concurența sumei prestațiilor respective.

(b) Cu toate acestea, dacă se exercită o activitate profesională sau comercială pe teritoriul primului stat membru:

(i) În cazul prestațiilor datorate fie numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru, fie în temeiul articolului 73 sau 74 din [R]egulament[ul] [nr. 1408/71] persoanei îndreptățite să primească prestațiile familiale sau persoanei căreia urmează să-i fie acordate acestea, dreptul la prestațiile familiale datorate fie numai în temeiul legislației naționale a celui alt stat membru, fie în temeiul articolelor menționate anterior se suspendă până la concurența sumei prestațiilor familiale prevăzute de legislația statului

membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie. Prestațiile plătite de statul membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie sunt suportate de statul membru respectiv;

[...]"

Reglementarea națională

- 8 Articolul 62 alineatul 1 punctul 1 din Legea privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz) prevede:

„Orice persoană având domiciliul sau reședința obișnuită în Germania are dreptul, pentru copiii săi, la alocații familiale în conformitate cu prezenta lege.”

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- 9 Doamna Bosmann, resortisant belgian cu reședința în Germania, se ocupă singură de creșterea celor doi copii ai săi, născuți în anul 1983 și, respectiv, în anul 1985. Aceștia își au de asemenea reședința în Germania, unde studiază.

- 10 În principiu, doamna Bosmann are dreptul la alocațiile familiale germane prevăzute la articolul 62 din Legea privind impozitul pe venit, care, inițial, i-au fost acordate de Bundesagentur. Totuși, după ce doamna Bosmann a început, la 1 septembrie 2005, să exercite o activitate profesională în Țările de Jos, i s-a refuzat plata acestor alocații începând cu luna octombrie 2005, printr-o decizie din data de 18 a aceleiași luni. Bundesagentur a interpretat dispozițiile de drept comunitar relevante în sensul că în cazul doamnei Bosmann nu ar fi aplicabilă decât legislația statului membru al locului de muncă, și anume cea a Regatului Țărilor de Jos, astfel încât Republica Federală Germania nu ar mai putea fi considerată a fi statul competent, plătitor al alocațiilor respective.
- 11 Doamna Bosmann nu poate beneficia în Țările de Jos de alocațiile familiale echivalente, având în vedere faptul că legislația olandeză nu prevede acordarea acestora pentru copiii în vârstă de peste 18 ani.
- 12 Instanța de trimitere arată că nu se precizează dacă doamna Bosmann revine în Germania la sfârșitul fiecărei zile de muncă sau doar în weekend și în zilele de sărbători legale.
- 13 Acesta este contextul în care Finanzgericht Köln a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul [...] nr. 1408/71 [...] trebuie interpretat în mod restrictiv în sensul că nu se opune dreptului la alocații familiale, în statul de reședință (Republica Federală Germania), al unei mame care își crește singură copiii și care, dată fiind vârsta acestora, nu primește alocații familiale în statul membru al locului de muncă (Regatul Țărilor de Jos)?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Articolul 10 din Regulamentul [...] nr. 574/72 [...] trebuie interpretat în mod restrictiv în sensul că nu se opune dreptului la alocații familiale, în statul de reședință (Republica Federală Germania), al unei mame care își crește singură copiii și care, dată fiind vârsta acestora, nu primește alocații familiale în statul membru al locului de muncă (Regatul Țărilor de Jos)?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima și la a doua întrebare:

Dreptul unei mame care lucrează și își crește singură copiii de a beneficia de aplicarea normelor mai favorabile în statul său de reședință în materie de acordare a alocațiilor familiale decurge direct din Tratatul CE sau din principiile generale ale dreptului?

4) Răspunsul la întrebările precedente depinde de aspectul că persoana interesată revine la reședința familială la sfârșitul fiecărei zile de muncă?"

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

¹⁴ Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 poate fi interpretat

astfel încât să permită unui lucrător salariat aflat în situația doamnei Bosmann, care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1408/71 și care este cuprins în regimul de securitate socială al statului membru al locului de muncă, în speță Regatul Țărilor de Jos, să primească prestații familiale în statul membru unde locuiește, în speță Republica Federală Germania, în cazul în care se constată că nu i se poate acorda un astfel de beneficiu în statul membru competent, dată fiind vârsta copiilor săi.

- 15 Înainte de a răspunde la această întrebare, trebuie amintite regulile generale în funcție de care, în temeiul Regulamentului nr. 1408/71, se stabilește legislația aplicabilă lucrătorilor care se deplasează în cadrul Comunității.
- 16 Scopul dispozițiilor titlului II din Regulamentul nr. 1408/71, care stabilesc legislația aplicabilă lucrătorilor care se deplasează în cadrul Comunității, este ca persoanele interesate să fie cuprinse în regimul de securitate socială al unui singur stat membru, astfel încât să se evite situațiile de suprapunere a legislațiilor naționale aplicabile și complicațiile care ar putea rezulta din acestea. Acest principiu este exprimat la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, care prevede că lucrătorul căruia i se aplică prezentul regulament se află sub incidența legislației unui singur stat membru (a se vedea Hotărârea din 12 iunie 1986, Ten Holder, 302/84, Rec., p. 1821, punctele 19 și 20).
- 17 Potrivit articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, persoana care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației statului respectiv chiar dacă își are domiciliul pe teritoriul altui stat membru. Stabilirea legislației unui stat membru ca legislație aplicabilă unui lucrător în temeiul acestei dispoziții are ca efect faptul că doar legislația acestui stat membru îi este aplicabilă (a se vedea Hotărârea Ten Holder, citată anterior, punctul 23).

- 18 În ceea ce privește contextul specific al prestațiilor familiale, în temeiul articolului 73 din Regulamentul nr. 1408/71, un lucrător aflat sub incidența legislației unui stat membru are dreptul, în ceea ce privește membrii de familie care au reședința într-un alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat, ca și cum ar avea reședința în acel stat.
- 19 Prin urmare, astfel cum pe bună dreptate a constatat instanța de trimitere, legislația aplicabilă situației doamnei Bosmann este, în principiu, legislația statului membru al locului de muncă, și anume legislația olandeză.
- 20 Deși dreptul aplicabil situației unui lucrător care se află într-unul din cazurile reglementate prin dispozițiile titlului II al Regulamentului nr. 1408/71 trebuie stabilit în funcție de dispozițiile respective, totuși aplicarea dispozițiilor unei alte ordini juridice nu este întotdeauna exclusă (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2005, Laurin Effing, C-302/02, Rec., p. I-553, punctul 39).
- 21 În opinia Comisiei Comunităților Europene, într-o situație precum cea a doamnei Bosmann, articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 este temeiul pentru care se poate exclude aplicarea dispozițiilor ordinii juridice a statului membru al locului de muncă, desemnat, potrivit articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, ca stat competent, astfel încât să devină aplicabilă legislația statului membru de reședință al persoanei interesate. Astfel, existența unui atașament față de două state membre, și anume cel de reședință și cel al locului de muncă, ar permite printre altele cumularea drepturilor la prestații. Prin urmare, în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72, ținând cont de lipsa unui drept la alocații familiale comparabil în statul membru al locului de muncă, aceste alocații ar trebui acordate fără restricție de către statul membru de reședință, în speță Republica Federală Germania. În susținerea acestei teze, Comisia

invocă Hotărârea Curții din 9 decembrie 1992, *McMenamin* (C-119/91, Rec., p. I-6393). Din aceeași perspectivă, instanța de trimitere evocă Hotărârea din 7 iunie 2005, *Dodl și Oberhollenzer* (C-543/03, Rec., p. I-5049).

- 22 În această privință, trebuie să se observe că acele cauze care au determinat pronunțarea celor două hotărâri citate anterior au fost soluționate în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 574/72, care se aplică situațiilor în care se exercită o activitate profesională și în statul membru de reședință. Astfel cum a arătat avocatul general la punctele 51 și 52 din concluzii, în Hotărârile *McMenamin*, precum și *Dodl și Oberhollenzer*, citate anterior, faptul care a stat la baza inversiunii priorităților în favoarea competenței statului membru de reședință îl constituia împrejurarea că soțul persoanei beneficiare a alocațiilor prevăzute la articolul 73 din Regulamentul nr. 1408/71 exercita o activitate profesională în statul membru de reședință.
- 23 Or, din decizia de trimitere reiese că doamna Bosmann nu se află într-o astfel de situație.
- 24 În ceea ce privește articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72, din cuprinsul acestuia reiese că dispoziția menționată are în vedere soluționarea cazurilor de cumul de drepturi la prestații familiale apărute în situațiile în care prestațiile sunt datorate, simultan, în statul membru de reședință al copilului în cauză, indiferent de condițiile de asigurare sau de muncă și, în aplicarea articolului 73 din Regulamentul nr. 1408/71, în statul membru al locului de muncă.
- 25 Or, astfel cum arată guvernul german și instanța de trimitere, circumstanțele cauzei din acțiunea principală nu indică existența unui „cumul” de prestații familiale de acest tip, întrucât dreptul la alocații familiale în statul membru de angajare este, în speță, exclus, în aplicarea legislației acestui din urmă stat, având în vedere vârsta copiilor reclamantei din acțiunea principală.

26 Întrucât, prin urmare, inversarea priorităților în favoarea aplicării legislației statului membru de reședință nu s-ar putea întemeia pe regulile specifice de stabilire a atașamentului, prevăzute prin Regulamentul nr. 574/72, trebuie arătat că în situația doamnei Bosmann se aplică regula generală de stabilire a legislației aplicabile prevăzută la articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71.

27 Rezultă că dreptul comunitar nu obligă autoritățile competente germane să acorde doamnei Bosmann prestația familială în cauză.

28 Totuși, nici nu se poate exclude posibilitatea de a acorda această prestație, cu atât mai mult cu cât, astfel cum reiese din dosarul prezentat Curții, reiese că, potrivit legislației germane, doamna Bosmann poate beneficia de alocațiile familiale în temeiul simplului fapt că își are reședința în Germania, a cărui verificare revine instanței de trimitere.

29 În acest context, trebuie amintit că dispozițiile Regulamentului nr. 1408/71 trebuie interpretate în lumina articolului 42 CE, care vizează facilitarea liberei circulații a lucrătorilor și presupune în special că lucrătorii migranți nu trebuie nici să își piardă drepturi la prestații de securitate socială, nici să suporte o reducere a cuantumului acestora pentru că și-au exercitat dreptul la libera circulație conferit prin Tratatul CE (a se vedea Hotărârea din 9 noiembrie 2006, Nemeč, C-205/05, Rec., p. I-10745, punctele 37 și 38).

30 De asemenea, primul considerent al Regulamentului nr. 1408/71 prevede că dispozițiile de coordonare a legislațiilor naționale de securitate socială pe care acest regulament le cuprinde se înscriu în cadrul liberei circulații a lucrătorilor și trebuie să contribuie la îmbunătățirea nivelului lor de viață și a condițiilor de angajare a acestora.

31 În lumina acestor elemente, se impune constatarea că, în circumstanțe precum cele din acțiunea principală, statul membru de reședință nu ar putea fi lipsit de posibilitatea de a acorda alocații familiale persoanelor care își au reședința pe teritoriul său. Într-adevăr, dacă în temeiul articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, persoana care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației statului respectiv chiar dacă își are domiciliul pe teritoriul altui stat membru, nu este mai puțin adevărat că acest regulament nu ar putea împiedica statul de reședință să acorde, în aplicarea legislației sale naționale, alocații familiale acestei persoane.

32 Hotărârea Ten Holder, citată anterior, la care s-a referit guvernul german în observațiile sale scrise, precum și Hotărârea din 10 iulie 1986, Luijten (60/85, Rec., p. 2365), invocată de instanța de trimitere, nu sunt de natură să repună în discuție interpretarea de mai sus a Regulamentului nr. 1408/71. Hotărârea Ten Holder, citată anterior, se referea la un caz de respingere a unei cereri de acordare a unei prestații de către autoritățile statului membru competent și, în acest context, Curtea a considerat că stabilirea, în temeiul Regulamentului nr. 1408/71, a legislației unui stat membru ca legislație aplicabilă unui lucrător are ca efect faptul că doar această legislație îi este aplicabilă (Hotărârea Ten Holder, citată anterior, punctul 23). Același principiu a fost reiterat de către Curte în Hotărârea Luijten, citată anterior, în raport cu riscul de aplicare simultană a legislației statului locului de muncă și a statului de reședință care permite persoanelor asigurate să beneficieze de o prestație familială. Prin urmare, privite în contextele lor specifice, diferite de cel al cauzei din acțiunea principală, hotărârile respective nu ar putea servi drept temei pentru a exclude posibilitatea ca un stat membru, care nu este statul competent și în care dreptul la o prestație familială nu este supus unor condiții de angajare în muncă sau de asigurare, să acorde o astfel de prestație unei persoane care locuiește pe teritoriul său, din moment ce această posibilitate decurge efectiv din legislația sa.

33 Având în vedere considerațiile de mai sus, se impune să se răspundă la prima întrebare că articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 nu se opune posibilității ca un lucrător migrant care este cuprins în regimul de securitate socială al statului membru al locului de muncă să primească, în aplicarea unei legislații naționale a statului membru de reședință, prestații familiale în acest din urmă stat.

Cu privire la a doua și a treia întrebare

- 34 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua și la a treia întrebare.

Cu privire la a patra întrebare

- 35 Instanța de trimitere solicită în plus să se stabilească dacă aspectul că doamna Bosmann revine la sfârșitul fiecărei zile de muncă la reședința familială situată în Germania are vreun efect asupra răspunsului care trebuie oferit la primele trei întrebări.
- 36 Astfel cum reiese, în esență, din răspunsul la prima întrebare, articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 nu se opune posibilității ca un lucrător migrant care se află în situația doamnei Bosmann să primească prestații familiale în statul membru de reședință, în măsura în care îndeplinește condițiile de acordare a unor astfel de prestații în temeiul legislației acestui stat. În măsura în care, astfel cum reiese din decizia de trimitere, dreptul doamnei Bosmann de a beneficia de alocațiile familiale în Germania este supus condiției ca persoana interesată să locuiască pe teritoriul acestui stat membru, condiție pe care se pare că, într-adevăr, aceasta o îndeplinește, îi revine instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă aspectul că doamna Bosmann revine la sfârșitul fiecărei zile de muncă la reședința familială situată în Germania prezintă relevanță în scopul de a aprecia dacă aceasta „locuiește”, în sensul legislației germane, în statul respectiv.

37 Prin urmare, se impune să se răspundă la a patra întrebare că îi revine instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă faptul că un lucrător, aflat în situația reclamantei din acțiunea principală, revine la sfârșitul fiecărei zile de muncă la reședința familială situată în statul membru în cauză prezintă relevanță în scopul de a aprecia dacă un astfel de lucrător îndeplinește condițiile pentru acordarea prestației familiale în cauză în acest stat în temeiul legislației sale.

Cu privire la cheltuielile de judecată

38 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

- 1) **Articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost**

modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, nu se opune posibilității ca un lucrător migrant care este cuprins în regimul de securitate socială al statului membru al locului de muncă să primească, în aplicarea unei legislații naționale a statului membru de reședință, prestații familiale în acest din urmă stat.

- 2) **Îi revine instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă faptul că un lucrător, aflat în situația reclamantei din acțiunea principală, revine la sfârșitul fiecărei zile de muncă la reședința familială situată în statul membru în cauză prezintă relevanță în scopul de a aprecia dacă un astfel de lucrător îndeplinește condițiile pentru acordarea prestației familiale în cauză în acest stat în temeiul legislației sale.**

Semnături